

τὸν κύνα τῆς νὰ κλέπτῃ κρέας ἐκ τῶν κροσπο-
λείων.

Ὁ κ. Πήγης, κροσπόλης τῆς ὁδοῦ Δαγερ, πα-
ρετήρησε συνεχῶς ὅτι τεμάχια κρέατος μεγάλης
ἀξίας ἔλλειπον ἐκ τῆς κρεομάθρας, ἐκαραδόκει δὲ
νὰ συλλάβῃ τὸν κλέπτην, ὅτε ἡμέραν τινὰ πα-
ρετήρησε κύνα ἱκανῶς βρωμαλέον, ὅστις, ἐπωφε-
λούμενος τὴν στιγμήν καθ' ἣν οὐδεὶς ἔβλεπε πρὸς
τὸ μέρος του, ἤρπασε τεμάχιον κρέατος ἀξίας
10 φράγκων καὶ ὤχετο ἀπιών. Ὁ κροσπόλης ἠ-
κολούθησε τὸν κύνα μέχρι τῆς οἰκίας, εἰς ἣν ἐ-
κρύβη, καὶ παρέμεινεν ἐξω ὀλίγα λεπτά ἐν τῇ
ὁδῷ, εἶτα δὲ εἰσελθὼν εὔρε τὴν κ. Δελακροά κό-
πτουσαν τὸ τεμάχιον τοῦ κρέατος. Τὸ ἔγκλημα
συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ. Ἐνώπιον δὲ τῆς ἀστυ-
νομίας ἡ κυρία αὕτη ὡμολόγησεν ὅτι ὁ κύων τῆς
ἀπὸ τινος χρόνου εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς αὐτὸ τὸ ἐ-
πάγγελμα!

Πρὸ μηνὸς περίπου ὁ ἐν Βιέννῃ διάσημος
ιατρός Billroth ἐξετέλεσε θαυμασίαν ἐγχείρησιν.
Γυνή τις ἠλικίας τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν προσ-
σβεδλημένη ὑπὸ καρκίνου τοῦ στομάχου μετὰ με-
γάλης συστολῆς τοῦ πλωροῦ, ἧς ἡ κατάστασις
ἐθεωρεῖτο ἀπηλπιδμένη, ἐσώθη διὰ τῆς ἀποκο-
πῆς τοῦ προσσβεδλημένου μέρους. Ὁ ἐμπειρότατος
χειρουργός, ἀνοίξας τὸ ὑπογάστριον τῆς πασχού-
σης κατὰ μῆκος τῆς κυρτότητος τοῦ στομάχου,
ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κοιλοτήτος τὸ προσσβεδλημένον
ἔργαλον.

Ἡ ὁπῆ τοῦ στομάχου εἶχε τοιαύτην ἐκσάρ-
κωσιν καὶ ἦτο τόσοσιν συνεσταλμένη, ὥστε μόλις
ἦτο δυνατόν νὰ εἰσαχθῆ εἰς αὐτὸν μολυβδογραφίς.

Ὁ Billroth ἔκοψεν ὀλόκληρον τὸ ἐφθαρμένον
μέρος, ὅπερ εἶχε 14 ὑφκατομέτρων περιφέρειαν·
οὕτω ὁ στόμαχος ἐμικρύνθη καὶ ἐχωρίσθη εἰς
δύο τεμάχια, τὸ ἐν μεγαλύτερον τοῦ ἄλλου, ἅ-
τινα ἀκολούθως συνεξάρησαν διὰ κλωσῆς μετα-
ξωτῆς, γενομένων πλειοτέρων τῶν πεντήκοντα
βραβῶν ἐπὶ τοῦ στομάχου. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν
μόνον ἐβδομάδων ἡ τὴν ἐγχείρησιν ὑποστᾶσα
γυνὴ εὐρίσκειτο εἰς οὕτως εὐχάριστον κατάστα-
σιν, ὥστε ἠδύνατο νὰ χωνεύῃ χωρὶς κόπον κρέας
καὶ οἶνον, μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἠλπίζετο ὅτι
ἤθελεν ἀναλάβει ἐντελῶς.

Ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία ἐγχειρήσεως οὕτως ἀκρο-
σαλοῦς παρήγαγε βαθεῖαν αἰσθησιν εἰς τὸν ἰα-
τρικὸν κόσμον.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω γεγονότος λαμβάνουσα ἀ-
φορμὴν βιενναία τις ἐφημερὶς διηγεῖται νόστιμον
τι ἀνέκδοτον τοῦ δόκτορος Billroth.

Ὁ ἰατρός οὗτος φαίνεται ὅτι εἶνε εἰς ἄκρον
ἀφρημένος.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς ἐν Βιέννῃ ἐγκα-
ταστάσεως αὐτοῦ πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν, ὁ νέος
ιατρός ἐπρομηθεύθη καὶ αὐτὸς, ὡς οἱ πλείστοι
τῶν συναδέλφων του, μικρὰν πλάκα, ἐφ' ἧς ἐπέ-
γραψε τὰς λέξεις: Nicht zu Hause, ἧτοι Δὲν

εἶνε μέσα, καὶ ἦν ἀνήρτα εἰς τὴν θύραν τοῦ οἴ-
κματός του ὁσάκις ἐξήρχετο.

Τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν ἔκαμε χρῆσιν τῆς
πλακῆς, τοσοῦτον ἦτο ἀφρημένος ὅτε ἐφάσεν
εἰς τὸν οἶκόν του, ὥστε ἐκλχθῶν τὴν ἐπὶ τῆς θύ-
ρας ἐπιγραφὴν ὡς ἀποτεινομένην καὶ πρὸς αὐτὸν
τὸν ἴδιον, κατέβη ὀπίσω τὴν κλίμακα ψιθυρίζων:
— «*A, δὲν εἶνε μέσα*».

Ἐν τινι συνεδριάσει τῆς Σχολῆς τῆς ἱατρι-
κῆς ἐν Νέκ Ὑόρμη, γενομένη ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν
τοῦ δέρματος, προστήγαγον μικρὸν αἰθίωπα ἐπο-
νομαζόμενον *παῖδα Λεοπάρδου*. Ὁ ἐκ γενετῆς
αἰθίωψ οὗτος ἤρξατο ἀπὸ τινος χρόνου λευκαί-
νόμενος. Στίγματα λευκὰ ἐν ἀρχῇ, μεγέθους ὅ-
σον κεφαλὴ καρφίτσας, ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ δέρ-
ματός του, ἅτινα ἀδιακόπως ἐμεγεθύνοντο. Ὁ
εἰσηγητῆς τῆς Ἑταιρίας, λέγει ὁ Ἀγγελοφό-
ρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, διατείνεται, ἰ-
δὼν τὸν Λεοπάρδον πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅτι οὗτος
θέλει τοῦ χρόνου προϊόντος ἀποβάλλει ἐντελῶς τὸ
μέλαν χρῶμα. Ὁ Λεοπάρδος ἔχει ἠλικίαν 11 ἐ-
τῶν.

Ἐξ ἐκθέσεως Ἑταιρίας τινὸς τοῦ Βερολίνου
ἐπὶ τῆς ἐκγυμνάσεως τῶν περιστερῶν μαθητι-
μεν τὰς ἐξῆς περιέρχους πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν
ταχύτητα τῆς πτήσεως τῶν πτηνῶν τούτων.
Κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν ἡ περιστέρα,
ἧτις ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον τῷ 1880, διέ-
τρεξεν εἰς 5 ὥρας 27', τὴν ἀπόστασιν, ἧτις δια-
χωρίζει τὴν Κολωνίαν ἀπὸ τοῦ Βερολίνου, ἧτις
μετρουμένη κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀριθμεῖ 474
χιλιόμετρα. Διέτρεχε λοιπὸν ἡ περιστέρα 1445
μέτρα κατὰ λεπτόν, εἶνε δὲ ἡ πτήσις αὕτη ἡ τα-
χυτέρα τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν.

Ἡ μακροτάτη γέφυρα τοῦ κόσμου εἶνε σή-
μερον ἡ πρὸ τινων μηνῶν ἀποπερατωθεῖσα ἐπὶ
τοῦ Βόλγα ποταμοῦ ἐν Ῥωσίᾳ, ἧς τὸ μῆκος ὑ-
περβαίνει τὰ 1,400 μέτρα. Εἰς κατασκευὴν αὐ-
τῆς ἐχρειάσθησαν τρία ἔτη, ἡ δὲ ὅλη δαπάνη
τοῦ ἔργου ἀνῆλθεν εἰς 4,630,000 ρουβλίων.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἰς τοὺς διατηροῦντας ἀποθήκας πετρελαίου
ἢ ἄλλων εὐφλεκτῶν ὑλῶν συνιστῶμεν τὸν ἀκό-
λουθον τρόπον ἀμέσου ἀποσβέσεως πυρκαϊῶν,
συμβαίνουσῶν ἐξ ἀναφλέξεως τῶν τοιούτων ὑλῶν,
ὅν ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς γαλλικῆς
Ἑταιρίας τῆς ὑγιεινῆς: Εἰς τὰ μέρη, ἐνθα ὑπάρ-
χουσι αἱ εὐφλεκτοὶ ὑλαί, τίθενται πυτίναι (με-
γάλαι φιάλαι) πλήρεις ὑγρᾶς ἀμμωνίας, αἵτινες,
ἅμα ἀρξαμένης τῆς ἐκ τοιούτων ὑλῶν πυρκαϊᾶς,
ἐκρηγνυνται ἐκ τῆς θερμότητος, ἢ θραύονται ὑπό
τινος, τρεπομένου εἰς φυγὴν ἢ ἐκχεομένη δὲ ἀμ-
μωνία κατασβεννύει τὴν πυρκαϊάν.